

Til beslutningsforslag nr. B 96. Betænkning afgivet af Det Energpoltiske Udvalg den 3. maj 2000

Betænkning

over

Forslag til folketingsbeslutning om landplacerede vindmøller

[af Søren Kolstrup (EL) og Jette Gottlieb (EL)]

Udvalget har behandlet beslutningsforslaget i nogle møder og har herunder stillet et spørgsmål til miljø- og energiministeren, som denne har besvaret skriftligt.

Endvidere har udvalget modtaget en skriftlig henvendelse fra Landsforeningen Naboer til Vindmøller.

Herefter indstiller et *flertal* (udvalget med undtagelse af Enhedslistens medlem) beslutningsforslaget til *forkastelse*.

Et mindretal inden for flertallet (Dansk Folkepartis medlem af udvalget) finder, at beslutningsforslaget indebærer mere vindenergi med deraf følgende tvang for den almindelige forbruger og erhvervslivet til at aftage den meget dyre strøm.

Etablering af nye vindmøller skal ifølge beslutningsforslaget blandt andet kunne ske ved ekspropriation af private arealer og tvangsopdeling af mølleprojekterne i anparter.

Med dette krav om flere anpartsmøller ses en tydelig sammenhæng med de forslag, der har været fremme om, at blandt andet almennyttige boligselskaber skal have mulighed for at anbringe deres formuer i vindmølleanparter. Det gælder blandt andet i de kommende havvindmøller.

Det er en fantastisk god pengeanbringelse, der kan give 12,5 pct. i årlig skattefri udbetaling. Jesper Klein, der reklamerer for Middelgrundens Vindmøllelaug I/S, siger »Slip slanterne – invester i miljøet – snup selv overskuddet!«

Det er da helt givet, at den folkelige vindmølleopbakning i lokalområdet vil kunne øges, og en eventuel restriktiv lokalplanlægning for nye vindmølleplaceringer vil kunne undgås, når alle

ejer vindmølleanparter. Mastodonter i baghaven bliver måske også lettere at overse og -høre, når man selv er blevet medejer og således får lejlighed til at overtage andres eksproprierede ejendom på anparter. Dansk Folkeparti mener ikke, at dette netop er med til at øge fred og fordragelighed i de små samfund.

I øjeblikket betaler forbrugerne på landsplan 700-800 mio. kr. i overpris for vindmølle-el. Overprisen nyder de, der har råd til at investere i anparterne, godt af, mens almindelige husholdninger, der ikke har økonomisk mulighed for at købe anparter, må se deres elregning stige tilsvarende.

Der sættes i beslutningsforslaget en maksimal højdegrænse på 50-60 meter, men da der er mulighed for dispensationer, er denne grænse næsten illusorisk. Dispensationsmuligheden vil blive udnyttet i stort omfang – nøjagtig som det sker allerede nu – med yderligere tab af Danmarks landskabelige værdier til følge.

Beslutningsforslaget vil derfor øge kravet om flere anpartsmøller og dermed flere anpartshavere. Disse investerer naturligvis ikke uden at være sikret et stort afkast. Da det kun er de af miljø- og energiministeren statsligt pålagte pristillæg på vindmølle-el og VE-beviser, der kan garantere denne indtjening, vil dette naturligvis betyde et yderligere pres på politikerne, som så i en uoverskuelig årrække på den ene eller anden måde vil opkræve en stor overpris på vindmølle-el hos forbrugerne.

Dansk Folkeparti finder, at det samfundsøkonomisk er forkert, at der bruges så enormt store ressourcer på at nedbringe en marginal mængde